

D E S I M I L I T Y D I N V M

rabolæ, quid igitur sunt? An igitur scrip uræ
uoce sequuti, dicemus esse similitudines, dif-
ferre autem similitudinem a parabola? Scri-
ptum est enim in Marco: Cui assimilabimus
regnum Dei, aut cui illud cōferemus? Ex hoc
si quidem demonstratū est discriminē esse in-
ter similitudinem & parabolam, id est colla-
tionem. Videtur igitur similitudo esse genera-
lis, parabola uero specialis. Fortassis & simi-
litudo cùm uox sit maxime generalis ad pa-
rabolam, ut complectitur in se speciem para-
bolam, sic & similitudinem speciem cognomi-
uem uoci generali. Hæc ille.

Similitudo uero aptissima est concionan-
ti, quod ex confessis ac manifestis ratiocina-
tur, & rem mirè subiicit oculis. Huius usus
latissime patet: adhibetur enim ad ornatum,
ad uoluptatem, ad euidentia, ad grauitatem.
Nihil persuadet efficacius, nihil rem euiden-
tius poruit ob oculos, nihil plus adfert uenusta-
tis aut dignitatis, aut etiā iucunditatis. Nihil
æquè ualeat ad excitandū languentes, ad con-

solan